

(2001/C 26 E/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0743/00
van Hiltrud Breyer (Verts/ALE) aan de Commissie

(13 maart 2000)

Betreft: Milieueffectbeoordeling en definitie van „windturbineparken”

In richtlijn 97/11/EG⁽¹⁾ tot wijziging van richtlijn 85/337/EEG⁽²⁾ betreffende de milieueffectbeoordeling wordt bij de projecten die moeten worden onderworpen aan een milieueffectbeoordeling ook het begrip „windturbineparken” genoemd (bijlage II bij de richtlijn, punt 3, sub I)). Een definitie van dit begrip ontbreekt echter. Niet duidelijk is voorts of voor de definitie wordt uitgegaan van het aantal windturbines, het totale oppervlak waarop de turbines staan of het vermogen van de turbines.

Met het oog op de landschapszorg en de ruimtelijke ordening wordt in de Duitse deelstaten aanbevolen individuele turbines waar mogelijk tot windturbineparken samen te vatten. Wanneer bij de milieueffectbeoordeling van een te klein aantal turbines wordt uitgegaan, zouden hier nu al parken met tien windturbines onder vallen. De milieueffectbeoordeling is bedoeld voor projecten die naar verwachting ernstige gevolgen hebben voor het milieu. De inzet van windenergie is een belangrijk bestanddeel van een energiebeleid waarin de bescherming van het klimaat centraal staat. Alle deelstaten hebben er in speciale voorschriften voor gezorgd dat de natuur- en milieubelangen bij de keuze van standplaatsen voor windturbineparken in aanmerking worden genomen. Deze regels hebben hun nut bewezen. Of het tegen deze achtergrond al vanaf tien windturbines noodzakelijk is ook nog een milieueffectbeoordeling uit te voeren, moet gezien de in de praktijk opgedane ervaringen worden betwijfeld, en deze bepaling zou moeten worden herzien.

Is de Commissie niet ook van mening dat de inzet van windenergie van groot belang is om de problemen bij de bescherming van het klimaat het hoofd te kunnen bieden en om te kunnen voldoen aan de internationale maatregelen inzake klimaatbescherming die in Rio en Kyoto zijn overeengekomen?

Hoe definieert de Commissie het begrip „windturbineparken” waar het gaat om het aantal windturbines en de bestreken oppervlakken (graag gedetailleerde gegevens)?

Hoe hebben de afzonderlijke lidstaten het begrip „windturbineparken” uit de voornoemde richtlijn geïnterpreteerd?

⁽¹⁾ PB L 73 van 14.3.1997, blz. 5.

⁽²⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(12 april 2000)

De Commissie steunt in sterke mate de ontwikkeling en het gebruik van duurzame energiebronnen zoals het gebruik van windkracht en stelt daarvoor tegen 2010 een percentage van 12% van het finaal energieverbruik voorop. Dit zal bijdragen tot het realiseren van de doelstelling van Kyoto van min 8% en het oplossen van andere milieuproblemen zoals de verzuring of het ozonprobleem. Windenergie speelt in deze strategieën uiteraard een belangrijke rol en was in 1999 één van de snelst groeiende industrieën in de Gemeenschap. Het gebruik van alternatieve methoden voor energieproductie sluit evenwel niet uit dat dergelijke activiteiten in bepaalde situaties een groot milieueffect kunnen hebben. Deze situaties moeten worden geïdentificeerd en geëvalueerd en er moet rekening mee worden gehouden bij de besluitvorming. Bij het ontwerp en de bouw van windparken dient rekening te worden gehouden met eventuele andere milieuproblemen, zodat het ene milieuprobleem niet wordt vervangen door een ander. Een dergelijke evaluatie verhindert of vertraagt het gebruik van windenergie niet maar garandeert een milieuvriendelijke aanpak.

Richtlijn 97/11/EG tot wijziging van de eerste milieueffectbeoordelingsrichtlijn (MEB-richtlijn) geeft geen details over het begrip „windparken”. Er zij op gewezen dat het volgens de logica voor alle in bijlage II van Richtlijn 97/11/EG vermelde activiteiten aan de lidstaten is de details vast te stellen van drempelwaarden en criteria waarboven een aanzienlijk milieueffect mag worden verwacht. Dergelijke details kunnen van de ene lidstaat tot de andere op verschillende wijze worden vastgesteld naargelang van de specifieke kenmerken. In sommige gevallen kan een windpark uit slechts twee windturbines bestaan die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben (bijvoorbeeld wanneer zij dicht bij een vogelbeschermingsgebied worden geplaatst), terwijl in andere gevallen verscheidene windturbines een windpark kunnen uitmaken.

Wat de details betreft van de wijze waarop de verschillende lidstaten het begrip „windpark” in hun nationale wetgeving hebben omgezet, zij erop gewezen dat acht lidstaten, waaronder Duitsland, Richtlijn 97/11/EG nog niet volledig hebben omgezet. De Commissie beschikt derhalve niet over alle nodige informatie om de vraag te beantwoorden. Volgens de beschikbare informatie wordt „windpark” verschillend gedefinieerd met gebruikmaking van een combinatie van drempelwaarden en criteria (bijvoorbeeld: Nederland: wanneer de totale capaciteit van de windmolens 10 MW of meer per jaar of 10 of meer windmolens bedraagt; Verenigd Koninkrijk: de installatie van meer dan 2 turbines of wanneer de hoogte van de molenaar van een turbine of de hoogte van enige andere structuur 15 meter overschrijdt; Italië: volgens de nationale wetgeving moeten alle industriële installaties die windenergie produceren, worden gescreend, maar als zij in een natuurgebied liggen, zijn zij automatisch aan een milieueffectbeoordeling onderworpen.
